

JEE6 vs Spring

Érdekelne a véleményetek, hogy ki mit preferál. Szeretem mindkettő és a JEE6-al sok jó dolog megjelent, de amit problémásnak érzek az még mindig a tesztelhetőség... A fejlesztés gyors és a CDI jó dolgokat hozott, de hogy a teszteléssel többet szívjon az ember, mint a fejlesztéssel, ez valahogy nem tetszik. JUnit-os tesztek készítésére ott az embedded-glassfish vagy az arquillian. Mind a kettőnek szerintem elég sok nyílgé van és én mást nem is ismerek amivel a konténer menedzselt serviceket tesztelni lehetne. Ebben a tekintetben szerintem még mindig jobb a Spring, persze ott nincs konténer, ezért is egyszerűbb a tesztelése. Igaz a fejlesztés több kódot igényel, viszont valahogy közelebb érzem magamhoz, jobban látom, hogy melyik bean mikor jön létre és itt még függőségi sorrendet is meg tudok adni, míg CDI-nál van a sepc, és majd valahogy létrejön. Ráadásul a JBoss-t elég bugosnak tartom és Glassfish-nél is találkoztam bugokkal, amit érzésem szerint Springben egyszerűbben tudok javítani, jobban belenyúlhatok. Pl. alkalmazás szerver szinten még a JPA provider kicserélése is problémát jelenthet, ha pl. valami újabbat szeretnék használni, mint amivel az alkalmazásszerver jött. Persze, a JEE nagy elnye a SessionBean, mivel akár admin felületről is dobhatók a performancián a pool méretezéssel, bár business object poolozásra Springben is van lehetőség... Ti mit gondoltok?